

HÚSVÉTI LEVÉL

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

1999. HÚSVÉT

Jézus közelében

Jeruzsálem óvárosának utcái meglehetősen szűkek, az árusok és vásárlók zsi-bonganak mindenfelé. A keresztet hordozó Jézus nem bújhatott el, – nem is akart – a sok vizsgálódó tekintet elől. Nézték ezt a halálraítéltet, ki részvételt, ki utálattal, ki közönyösen, ki kíváncsisággal. Kavargó gondolataik között valószínűleg arra nem gondoltak, hogy ezt a Jézust még viszont-látják. Hogy feltámad, és Isten hatalmas Fiának bizonyul.

Jézus keresztútján nemcsak szenttelen „nézők” között haladt el. Többben is közel kerültek hozzá. Két személyt emeljünk ki most közülük. Az egyiket úgy kényszerít-tették oda, a másik önként ment. Cirenei Simonról és Veronikáról a keresztút 5. és 6. állomásában elmélkedünk.

Simonnak semmi kedve, hogy belekeve-redjen bármibe is. A mezőről jön, fáradt, ép-pen csak erre haladt az útja. A katonák azonban (avagy a kegyelem?) megragadják, és arra kényszerítik, hogy vigye Jézus keresztjét. Képzeljük magunkat az ő he-lyébe. Odamegy, és átveszi Jézustól a ke-resztet. Lehetetlen, hogy ne találkozzon a tekintetük. Az Isten Fia válla által megszen-telt fát saját vállára veszi, s megy Jézus mel-lett, mögött, előtt – *egyszóval Jézus közelé-ben*. Ez a közellét Jézushoz megérinti az

embert. Mint a római századost, aki ott állt a lelkét kilehelő Jézus keresztje közelében.

Valószínűleg Cirenei Simonnal is valami hasonló mehetett végbe. Miért is jegyezték volna föl az evangéliumok az ő nevét, azt, hogy hová való volt, (sőt, Márk evangélista még azt is közli, hogy hívják a fiait!) ha a későbbiek során nem lett volna Krisztus követőjévé. Annak a katonának, aki Jézust arcul ütötte senki sem jegyezte föl a nevét, mint ahogy a kivégző osztag többi részt-vevőinek nevét sem.

Jézus közelében lenni megérinti az em-bert...

Veronikát nem kényszerítik. Ő magától megy oda Jézushoz. Az evangéliumok ugyan nem említik, de a hagyomány egé-szen korai, az V–VI. századból ered. Bátor asszony, aki teszi, amit tennie kell. Eny-híteni akarja Jézus szenvedését. Megszün-tetni, felfüggeszteni, a menetet megállítani nem tudja. De szeretettől lángoló lele-ményességében odamegy, és Jézus vértől, portól, izzadtságtól piszkos arcát egy ken-dővel letörli. Valaki azt mondhatná: minek törődni egy halálraítélttel: néhány óra múl-va úgy is vége. Nem. Veronika, és a hozzá hasonlóak csak a fájdalmat, a kiszolgálta-tottságot látják, amely emberért, segítő kezekért kiált. Veronika igazi jutalma valójában nem a kendő, mely Jézus arcmását

HÍVEIKNEK ÉS SZERETTEIKNEK
KEGYELMEKBEN GAZDAG, BOLDOG HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNNAK

a Mindszenti Plébánia papjai

rejti. Veronika igazi jutalma az, hogy Jézus közelében lehetett. Nemcsak testileg, hanem lelkileg is. Érinthette annak szenvedő arcát, aki értünk szenvedett.

Jézus közelében lenni. Ez minden kegyelemnek a csúcsa és forrása. Az apostolokra is ez tette a legmélyebb benyomást. Ezt hirdették: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit saját szemünkkel láttunk, amit szemléltünk és kezünk tapintott: az élet Igéjét hirdetjük nektek” (1Jn 1,1-2; vö. még ApCsel 10,41). Jézus tudja ezt. Feltámadása után nem akar még egy apostolt elveszíteni, ezért Tamás kedvéért még egyszer visszatér a tizenegyhez, és így szól Tamáshoz: „Tedd ide ujjadat és nézd a kezemet. Nyújtsd ki kezdeted és tedd az oldalamba.” (Jn 20,27)

Jézus közelében lenni megváltoztatja az embereket. Először Jánost és Andrást, akit meghívott házába. Majd Pétert érintette meg a Szent közelsége az ő bűnös bárkájában. Aztán Mátét a vámszedő asztalnál, majd Bertalant és sorba a többi apostolt. Jézus mindenkinek a közelébe akar kerülni. Meglátogatja Zakeust és a farizeusokat is az ő házukban, és azt mondja: nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket. És Zakeus életében fordulat következik be.

* * *

Jézushoz ma is csak az tartozik, aki közelébe megy, vagy aki közel engedi őt magához. Jézust igazán megszeretni nem lehet távolról. Nem lehetek az ő követője, ha nem megyek egészen szorosán a nyomában. Ma is sokan szeretnék Jézust tisztes távolból elnézni, talán még sajnálni is őt, mint keresztútján a jeruzsálemi asszonyok. Vannak, akik távolról még szurkolnak is neki. Távolról azonban nem lehet igazán megismerni Krisztust, mint ahogy nem lehet megismerni az ő Testét, az Egyházat sem.

Nekünk is lehetnek Cirenei Simon élményeink. Szívesen aludnánk még, tévét néznénk, foglalkoznánk a magunk dolgával. Nem nehéz indokot találni arra, hogy „a mezőről jövünk”, fáradtak vagyunk. S ak-

kor jönnek a „kényszerítések”: a szülő, nagyszülő, pap, hitoktató vagy jó barát szentmisére, hittanórára invitál; a kereszténységét hosszabb időre a padlásra eltevéző szülő úgy érzi, „el kell mennie” elsődolgozásra, bérmlásra készülő gyermeke ünnepi szentmiséjére; van, aki elhunyt hozzátartozó, jó barát, munkatárs temetése alkalmából „kényszerül” Jézus keresztjének közelébe. Ott, Jézus közelében bekövetkezhet a nagy fordulat. Jézus közelében vesszük észre: Jézus keresztje az én keresztem, és az én keresztm Jézus keresztje. Ott döbbenek rá: senki sem szereti jobban felebarátját, mint aki életét adja oda érte.

Az igazi mindig a Veronika-féle indulás: minél közelebb kerülni Jézushoz; bátran, és tettekben kifejezni az iránta való szeretetet. A jeruzsálemi asszonyok magatartása, az út szélén állni és siránkozni, nem elég.

* * *

A távolság(tartás) korunk egyik legveszedelmesebb rákfenéje. Különös, hogy miközben minden eszköz rendelkezésünkre áll, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz (közlekedési eszközök, távközlés, információáramlás) mintha minden messzebb esne tőlünk. Milyen távolra kerültek egymástól a családok, amióta egymás mellé kerültek a lépcsőházakban az ajtók! Ki meri áttörni ezt a korlátot? Amilyen az emberekkel való kapcsolatunk, olyan az Istennel való kapcsolatunk is. S amilyen az Istennel való kapcsolatunk, olyan az emberekkel való kapcsolatunk is. Leszünk-e, akarunk-e olyanok lenni, mint Veronika és a többi szent, akik Jézus közelébe törnek? De, ha magunktól már nem is indulnánk, ha csak a körülmények rendeződnek úgy, mint Cirenei Simon esetében, megragadom-e Jézus keresztjét, vagy továbbra is csak a sajátommal bajlódom?

A Nagyhét és a Húsvét ünnepnapjai minden esztendőben erőteljesebben állítják eléink életünk alapkérdését. A keresztjét hordozó és a feltámadt Jézus újra és újra elvonnul előttem: közelebb lépjek-e hozzá?

**dr. Berkes László
plébános**

A MINDSZENTI PLÉBÁNIA HÍVEINEK NÉVTÁRA

A Krisztus-hívők a keresztséggel nemcsak Krisztus egyházának egészébe kapcsolódtak, hanem kezdettől fogva kisebb részegyházakba, egyházközségekbe is. Az Anyaszentegyház hatalmas közösségét ma is kisebb-nagyobb közösségekben jelenítjük meg. A lelkipásztori munka javarészt az Egyház egyik alapegységében, a **plébániai közösség** keretében folyik.

Régen a keresztség bejegyzése elegendő volt, hogy egy plébánia tudja, kik a tagjai. Ma már – különösen városos – a sokszori költözés miatt a keresztelek anyakönyve nem tartalmazza a plébánia minden hívét. A plébániai névtárra tehát szükség van. (Viszonylag sokan fordulnak a plébániai hivatalhoz konkrét kérésekkel, plébánosi ajánlásért, segélyért, támogatásért, kereszteleési engedélyért, házasságkötéshez elbocsajtóért, stb., amelyeket a plébánia minden további nélkül megad azoknak, akiktől egyébként tud.)

Tudjuk, hogy a hívekkel való kapcsolattartás egyik alapvető formája a családlátogatás, de ehhez is szükséges, hogy tudjuk pontos nevüket és címüket. Az utóbbi hónapokban végiglátogattuk azokat a híveinket, akik az utóbbi három évben szentség-kiszolgáltatásban részesültek templomunkban. Most kifejezetten azokhoz a híveinkhez fordulunk, akik a Húsvéti Ünnepek alatt vesznek részt a szertartásokon és a szentmiseken.

Kérjük, hogy a mellékelt adatlapot néhány napon belül **minden felnőtt hívünk** kitöltve juttassa vissza a templomban kihelyezett faperecsébe, vagy a sekrestyébe. Akik részére már otthonukban vagy a plébániai irodában kitöltötték ílyet, ne töltsön ki újat. Az üres, ki nem töltött lapokat is kérjük, hogy hozzák vissza. A házaspárok csak egy lapot töltsenek ki! Ha mindkét fél katolikus, az első „Név” mezőbe lehetőleg (de nem feltétlenül) a férj nevét írjuk. Ha csak az egyik fél katolikus, akkor az első helyre a katolikus fél nevét írjuk.

NÉHÁNY HÚSVÉT UTÁNI PROGRAM:

– Május 16-án a de. fél 9-es szentmisén lesz a gyermekek elsőáldozása.

– Május 23-án, Pünkösdvasárnap de. fél 10-kor *dr. Kovács Endre* püspök úr szolgáltatja ki a bérmálás szentségét a fiataloknak.

A MILLENNIUMI TEREM

építését a Húsvét utáni héten kezdjük. Kérjük a kedves hívek imáit és anyagi áldozatát.

A padokra a Millenniumi Terem tervezett homlokzati díszmű-üvegablakáról készített képeslapot helyezünk. Kérjük, vigyék haza emlékeztetőnek, és vigyenek belőle azoknak az ismerőseiknek, akik erre a közösségi teremre szívesen áldoznának.

Az adományokat közvetlenül befizethetjük a plébániai irodában, vagy csekken. Befizetési csekket a templom közepén kihelyezett makettnél találunk.

Tervezzük, hogy április hónap során ünnepélyes alapköletételre hívjuk egyházközségünk minden tagját.

Megköszönjük a kedves hívek adományait a Szentsír virágaira.

**A mindenható Isten jutalmazza meg
bőkezűen mindazokat, akik házáért buzgólkodnak!**

Szentmisék és ájtatosságok rendje a húsvéti ünnepkörben

Március 26–28. (péntek–vasárnap): **Nagyböjti lelkigyakorlat.** Az este fél 7-kor kezdődő szentmiséken a lelkigyakorlatos szentbeszédeket *dr. Gonda Imre* kanonok, teológiai tanár tartja.

Március 26. (péntek): Az esti szentmise keretében idős és beteg testvéreinknek kiszolgáltatjuk a betegek kenetét. Kérjük őket, hogy a szentség felvétele előtt végezzék el szentgyónásukat.

Március 28. **VIRÁGVASÁRNAP, Az Úr szenvedésének vasárnapja.** A szentmisék vasárnapi miserend szerint kezdődnek: 7, fél 9, 10, fél 12, este fél 7. (A szentmiséken gyermekek olvassák Jézus szenvedéstörténetét, a Passiót.) Ünnepélyes barkaszentelés a 10 órai szentmisén. A Passiót éneklí a Mindszenti Énekegyüttes. Délután 3 és 5 órai kezdettel a gyermekek színjátékot adnak elő.

Március 30. **NAGYKEDD.** Betegek, öregek gyóntatása háznál, illetve a kórházakban. Kérjük a kedves híveket, hogy idős, vagy mozgásképtelen hozzátartozóik nevét és címét jelentsék a sekrestyében, illetve a plébániai irodában.

Április 1. **NAGYCSÜTÖRTÖK.** Reggel 7-kor Jeremiás siralmi (éneklí a Rózsafüzér énekkar). Alatta gyónási lehetőség. Reggel fél 8-kor szentmise. Este 5 órától gyóntatás. Este 6 órakor **ESTI MISE AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKÉRE** (lábmosás, a szentmise után virrasztás).

Április 2. **NAGYPÉNTEK** (szigorú böjti nap). **AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE.** Reggel 7 órakor Jeremiás siralmi (alatta gyónási lehetőség). Este 5 órától gyóntatás. A szertartás este 6 órakor kezdődik.

Április 3. **NAGYSZOMBAT.** Reggel 7 órakor Jeremiás siralmi (alatta gyónási lehetőség). Fél 8-tól szentségimádás. Este 5 órától gyóntatás. Este 6 órakor **HÚSVÉTI VIGILIA** (tűzszenelés, húsvéti örömeinek, keresztségi fogadalom megújítása, felnőttek keresztelese és elsőáldozása, szentmise, feltámadási körmenet).

Április 4. **HÚSVÉTVASÁRNAP, Krisztus feltámadása.** A szentmisék időpontja: 7, fél 9, 10, fél 12, este fél 7 óra. A reggel 7 órai szentmise után a húsvéti eledetek megáldása. 10 órakor ünnepélyes nagymise (énekel a Mindszenti Énekegyüttes). Este 5 órától *Idegen a földön* címmel oratóriumot ad elő a Magnificat Énekegyüttes.

Április 5. **HÚSVÉTHÉTFŐ.** Vasárnapi miserendet tartunk.

A Zárda-kápolnában a nagyhét utolsó három napján este 5-kor kezdődnek a szertartások. Húsvétvasárnap és húsvéthétfőn reggel fél 8-kor valamint este 5-kor lesznek szentmisék.

A Kálvária kápolnában húsvétvasárnap de. fél 11-kor lesz szentmise. Húsvéthétfőn itt nem lesz szentmise.